

กว่าจะมาเป็น "ไอโฟน" จุดกำเนิดและความบังเอิญ

นำเสนอเมื่อ : 12 ก.ย. 2557

กว่าจะมาเป็น "ไอโฟน" จุดกำเนิดและความบังเอิญ

ก่อนที่จะ "ไอโฟน" จะโด่งดังเป็นพลุแตกและปฏิวัติวงการสมาร์ตโฟนอย่างทุกวันนี้ เคยสงสัยไหมว่า โทรศัพท์ฉลาด ๆ ของ "แอปเปิล" มีจุดเริ่มต้นอย่างไร ในจังหวะที่ไอโฟนรุ่นใหม่ ซึ่งเดินมาถึงไอโฟน 6 แล้วกำลังจะเปิดตัว

ลองย้อนไปดูเรื่องราวของจุดกำเนิด "ไอโฟน" ที่ได้รับการเปิดเผย เพราะสงครามกฎหมายระหว่างแอปเปิลและซัมซุง

"แอปเปิล" ต้องอนุญาตให้ "เกรก คริสตี" วิศวกรผู้ร่วมออกแบบซอฟต์แวร์ของ "ไอโฟน" เปิดเผยข้อมูลการคิดค้นสมาร์ตโฟนรุ่นนี้เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อคำฟ้องร้อง กรณีที่ "ซัมซุง" ละเมิดสิทธิบัตรของบริษัท ใครจะรู้ว่าหนทางในการสร้างไอโฟนเครื่องแรกช่างทรหดอดทน ยาวนาน และเต็มไปด้วยขั้นตอนการเก็บความลับมากมาย ไม่ต่างจากหนังสายลับเลยทีเดียว

"เดอะ วอลล์สตรีต เจอร์นัล" รายงานว่า กุมภาพันธ์ ปี 2548 "สตีฟ จ๊อบส์" ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร "แอปเปิล" ในขณะนั้น ได้ยื่นคำขาดกับ "เกรก คริสตี" วิศวกรซอฟต์แวร์ระดับอาวุโสของแอปเปิล (ซึ่งในเวลานี้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าทีมยูสเซอร์อินเตอร์เฟส) เนื่องจากคริสตีและทีมงานของเขาหลบลูกคูลูกหลานมาเป็นเวลาหลายเดือนเพื่อวางรากฐานของซอฟต์แวร์ ซึ่งจะกลายมาเป็นส่วนหนึ่งของไอโฟนแบบทุกวันนี้ รวมถึงออกแบบว่าจะให้ซอฟต์แวร์แต่ละส่วนทำงานด้วยกันอย่างไร

ในที่สุด ซีอีโอ "แอปเปิล" ต้องออกมาบอกพวกเขาว่า มีเวลาอีกแค่ 2 สัปดาห์ในการตีโจทย์ให้แตก ไม่งั้นนั้นจะโยกโปรเจกต์นี้ไปให้ทีมอื่นทำแทน

"สตีฟน่าจะหมดความอดทนแล้ว เขาต้องการไอเดียและคอนเซ็ปต์ที่ยิ่งใหญ่กว่าเดิม" คริสตีพูดถึงเหตุการณ์ในครั้งนั้น

สิ่งที่ "คริสตี" และทีมของเขาทำคือ คิดค้นฟังก์ชันการทำงานหลายอย่างของไอโฟน เช่น ฟังก์ชันการใช้นิ้วสไลด์จอเพื่อปลดล็อกโทรศัพท์, การกดโทร.ได้ทันทีจากสมุดโทรศัพท์ (ในเครื่อง) รวมถึงโปรแกรมเล่นเพลงแบบสั่งการด้วยหน้าจอสัมผัส

ดังนั้น "ไอโฟน" รุ่นแรกจึงเป็นการโล่แค้นพิมพ์ทิ้ง

แทนที่ด้วยหน้าจอขนาดใหญ่สุดทันสมัยรองรับระบบสัมผัส และใช้ระบบปฏิบัติการที่ละม้ายคล้ายคลึงกับโปรแกรมบนคอมพิวเตอร์มากกว่าระบบปฏิบัติการสำหรับโทรศัพท์มือถือ

ก่อนหน้านี้ "คริสตี้" เข้ามาทำงานกับแอปเปิลตั้งแต่ปี 2539 เพื่อพัฒนาโปรแกรม "นิวตัน" อุปกรณ์ไอทีที่ทำหน้าที่เป็นเลขานุการตัว มาพร้อมหน้าจอสัมผัสที่ต้องใช้คู่กับปากกาสไตลัส แต่นิวตันยังเป็นของใหม่เกินไปสำหรับตลาดในเวลานั้น มันทั้งใหญ่ ทั้งแพง และมีซอฟต์แวร์ที่ไม่ตอบสนองการใช้งานเท่าที่ควร

แม้นิวตันจะผ่านมาแล้วก็ผ่านไป แต่ความสนใจของคริสตี้ในการสร้างอุปกรณ์ประมวลผลคอมพิวเตอร์ขนาดเหมาะกับกระเป๋าเสื้อ (หรือกระเป๋ากางเกง) ยังไม่เลือนหายไปไหน

จนกระทั่งอีก 8 ปีต่อมา ระหว่างที่เขากำลังทำงานด้านซอฟต์แวร์เครื่องแมคอินทอชของแอปเปิล "สก็อต ฟอร์ดสตอลล์" หนึ่งในสมาชิกทีมซอฟต์แวร์ระดับอาวุโสในเวลานั้นก็เดินเข้ามาหา และชักชวนให้คริสตี้เข้ามาทำงานในโปรเจกต์ลับที่มีชื่อว่า "เพอร์เฟิล" โดยทีมของโปรเจกต์นี้จะรวมกันพัฒนาโทรศัพท์ที่สามารถใช้ป็นเครื่องฟังเพลงได้ และใช้งานด้วยระบบหน้าจอสัมผัส

ช่วงนั้น "สตีฟ จ๊อบส์" เข้ามาคืนชีพ "แอปเปิล" แล้ว และกำลังให้ความสำคัญกับสายผลิตภัณฑ์หลักแค่ไม่กี่ตัว

หนึ่งในนั้นคือสายสินค้า "ไอพอด" ซึ่ง "เกรก จอสเวียค" รองประธานด้านการตลาดของไอโฟนและผลิตภัณฑ์ที่ใช้ไอโอเอสมองเห็นสัญญาณว่า ผู้ผลิตรายอื่นที่สร้างโทรศัพท์ผสมผสานกับเครื่องเล่นเพลงถือเป็นภัยสำหรับไอพอด

"คริสตี้" ให้สัมภาษณ์ว่า ทีมงานต้องพยายามคิดว่าความเร็วในการค้นหาบัญชีรายชื่อโทรศัพท์ต้องประมาณเท่าไรจึงจะเหมาะสมที่สุด และต้องทำอะไรถึงจะทำให้การแดงภาพกลับมาหลังจากผู้ใช้เลื่อนลงจนสุดหน้าจoduเป็นธรรมชาติ

นอกจากนี้ ทีมของเขายังหัวชนฝาเกี่ยวกับการหาทางเปลี่ยนข้อความตัวอักษรที่เคยเรียงแยกกันตามลำดับเวลามาเป็นกล่องข้อความสนทนาแบบแยกเป็นสวน ๆ ที่คล้ายกับโปรแกรมส่งข้อความสนทนาบนเครื่องคอมพิวเตอร์ ที่สำคัญทีมของเขายังมีขนาด "เล็กจนน่าใจหาย" อีกด้วย

เขายังต้องทำพิธีเซ่นเซ่นเสนอให้ "จ๊อบส์" ฟังเดือนละสองหนเป็นเวลาติดต่อกันหลายต่อหลายเดือนในห้องใต้หลังคาที่ชั้นสองของบริษัทแม่แอปเปิลในแคลิฟอร์เนีย ห้องนั้นมีเพียงพนักงานไม่กี่คนเท่านั้นที่มีสิทธิ์เหยียบย่างเข้าไป และแม่ทัพพนักงานทำความสะอาดก็ไม่มีสิทธิ์เข้าไปได้ หลังจากทีมของคริสตี้สามารถทำให้ "จ๊อบส์" ประทับใจกับซอฟต์แวร์ไอโฟนของพวกเขาได้ เขาก็ต้องไปพิธีเซ่นให้ "บิล แคมป์เบลล์" หัวหน้าของแอปเปิลฟังอีกที

"คริสตี้" จำได้ว่า บิลู แคมป์เบลล์ ชมว่าโทรศัพท์ตัวนี้จะทำผลงานได้ดีกว่าเครื่องแมคเครื่องแรกเสียอีก 2-3 วันหลังจาก "จ็อบส์" เห็นดีด้วย เขาก็เรียกทีมของคริสตี้เข้ามาพรีเซนตอีกครั้ง โดยให้ "โจนี่ ไอพ" หัวหน้าฝ่ายออกแบบของแอปเปิลเขามารวมฟังด้วย ซึ่งทีมของเขาเองที่เป็นผู้ออกแบบกระจกที่จะมีการนำมาใช้กับไอโฟน

หัวหน้าฝ่ายออกแบบของแอปเปิลค่อนข้างสงสัยในประเด็นที่ว่า ทีมซอฟต์แวร์พัฒนาพีเจอร์ที่ดูน่าอัศจรรย์ต่าง ๆ เหล่านี้ได้อย่างไร ขณะที่ "จ็อบส์" ทำหน้าที่ปะติดปะต่อเรื่องราวไอโฟนในสไตล์ของตนเอง แต่ที่สำคัญกว่าคือเขาตื่นเต้นกับไอโฟนเป็นอย่างมาก

ขณะเดียวกัน "สตีฟ จ็อบส์" ต้องการเก็บเรื่องนี้ให้เป็นความลับที่สุด เขาสั่งให้พนักงานทุกคนทำงานกับโปรเจกต์นี้จากที่บ้าน และใช้คอมพิวเตอร์ที่วางเอาไว้ในสวนที่ไม่เคยมีคนเดินผ่าน เพื่อป้องกันไม่ให้มีใครเห็นรายละเอียดของผลิตภัณฑ์ตัวใหม่โดยบังเอิญ นอกจากนี้ ไฟล์ภาพทั้งหลายเกี่ยวกับโครงการนี้ก็ต้องเขารหัสเอาไว้ทั้งหมดด้วย

ในที่สุดในช่วงต้นปี 2548 "แอปเปิล" ไฟเขียวให้โปรเจกต์นี้ และเป็นจุดเริ่มต้นในการทำงานมาราธอนนาน 2 ปีครึ่ง

"คริสตี้และทีมงาน" ต้องนั่งคิดกันตั้งแต่จะให้ผู้ใช้เช็กวอยซ์เมลอย่างไร จะทำให้ปฏิทินปรากฏในรูปแบบไหน ซึ่งซีอีโอแอปเปิลในตอนนั้นจู่จี้กับทุกรายละเอียด

จนในช่วงปลายปี 2549ไม่กี่เดือนก่อนที่ "จ็อบส์" จะเปิดตัวไอโฟนอย่างเป็นทางการ เขาก็เรียกคริสตี้ไปปรึกษาว่า จะเอาอัลบั้มรูปอะไรสำหรับไปโชว์ฟังก์ชันเลื่อนภาพในไอโฟน (ต้องเป็นภาพที่มีสีสันและมีขนาดคนในภาพเยอะ ๆ เพื่อโชว์ให้เห็นศักยภาพของหน้าจอ)

ส่วนเรื่องเพลงที่เปิดโชว์ "จ็อบส์" ล็อกเอาไว้แล้วว่าต้องเป็นเพลง "Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band" ของวงเดอะบีเทิลส์ 6 เดือนหลังจากการเปิดตัวไอโฟนและกำลังเตรียมวางจำหน่าย "คริสตี้และทีมของเขา" ยังคงต้องปรับแก้ฟังก์ชันต่าง ๆ เป็นระยะ แต่ช่วงเวลาที่เขาจำได้แม่นที่สุดคือตอนที่เขาได้เห็น "จ็อบส์" ยืนอยู่บนเวที มานดานหลังคอย ๆ เลื่อนเปิดออก และปรากฏให้เห็นภาพหน้าจอโฮมสกรีนของ "แอปเปิล" เด่นเป็นสง่าขึ้นมาในห้วงมืด

มันทำให้เขาตระหนักได้ว่า "ไอโฟน" เกิดขึ้นจริงแล้ว และกำลังจะเป็นเรื่องใหญ่ในอีกไม่ช้า ซึ่งจากรันที่ไอโฟนวางตลาดในเดือนมิถุนายน 2550 จนถึงวันนี้ มันมียอดขายรวมกันถึง 470 ล้านเครื่องทั่วโลก

ขอบคุณที่มาจาก [ประชาชาติธุรกิจออนไลน์](#)